

Zvonček 10

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA
Dvojnásobný držiteľ Ceny Jožka Fľaka za jeho vysokú úroveň
Držiteľ ceny Slovenského syndikátu novinárov
3. miesto v regionálnej súťaži školských časopisov základných škôl

Číslo 10/ročník 15

jún 2017

Cena: 1€

Foto: Mgr. Anna Thomková

Časopis Zvonček TABA 2016/2017. Vydáva Tlačová agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine, Ulica východná 18, pod vedením Mgr. Zuzany Vavárovej a za pomoci žiakov a pedagógov školy. Redakčný tím: šéfredaktor: Matej Imriš, zástupca šéfredaktora: Ema Dawelbeitová, redaktori: Lucia Spišáková, Lara Adamčíková, Sandra Pareníčková, Pavla Mía Lechanová, Miriam Mičková, Sabina Pustayová, Tea Šlichtíková, Rebeka Dorková, Matej Remená, Daniel Droppa, Karin Macaláková, Daniel Donko, Marek Alex Képeš. Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@mtweb.sk.

***Vít'azky celoslovenského kola
jazykovej súťaže Jazykový kvet 2017***

Obsah

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy
Str. 4	Zažili sme...
Str. 5	Zážitkové učenie
Str. 6 - 7	Zažili sme...
Str. 8	Festival of English language
Str. 9	Slovesná jar
Str. 10 - 11	Pasovanie prýakov
Str. 12 - 14	BellAmos v Číne
Str. 15	Sladká matematika
Str. 16	English Page
Str. 17	Okienko špeciálnej pedagogičky
Str. 18	Strana pre rodičov
Str. 19	Reklama
Str. 20	Niečo na záver

Foto na titulke

Emka Dawelbeitová, 7. S
Rebeka Dorková, 7. S

Emka Dawelbeitová – víťazka celoslovenského kola jazykovej súťaže Jazykový kvet 2017 – 1. miesto – prednes vo vlastnej tvorbe v anglickom jazyku
a **Rebeka Dorková** – 2. miesto v celoslovenskom kole jazykovej súťaže Jazykový kvet 2017 – prednes v prevzatej tvorbe v anglickom jazyku!

Kalendárium ŽIACI

V júli a v auguste majú narodeniny

Nina Záborská - 1. S, Max Pelikán - 1. SA, Alexandra Šlichtíková, Lukáš Kadlčík - 2. S, Barbora Kalabová, Stepan Chaun, Filip Pituch, Lucia Spišáková - 3. S, Gregor Zorkócy, Oliver Ďubák, Lenka Vicenová, Lucia Vicenová, Peter Nosek - 3. SA, Šimon Filo - 4. S, Lara Adamčíková, Peter Kamién - 5. S, Daniel Šamalík, Lucas Franek - 6. S, Michal Rado - 7. SA, Jakub Dávid Štovský, Marek Alex Képeš, Richard Krištofík - 8. S, Adam Klčo - 9. S

V júli a v auguste majú meniny

Patrik Johanides, Nina Záborská, Zuzana Havlínová, Samuel Vrzal - 1. S, Oľga Paulína Fabiánová, Jakub Jadlovský - 1. SA, Domínik Cesar, Samuel Kubo - 2. S, Filip Pituch, Samuel Šamalík - 3. S, Oliver Ďubák - 3. SA, Diana Berchik, Daniel Lepot, Zuzana Moricová - 4. S, Patrick Larsen - 5. S, Daniel Šamalík, Jakub Podhorský, Filip Ďubák - 6. S, Matúš Bohuslav Šlichtík, Daniel Donko, Daniel Droppa, Samuel Frnda - 7. S, Ivan Blaho, Daniel Nosek, Jakub Horváth, Samuel Sakál - 7. SA, Jakub Dávid Štovský, Samuel Havlín - 8. S,

UČITELIA

V júli a v auguste majú narodeniny

Alena Grílusová, Miloslav Kontšek, Tomáš Krško, Zuzana Dejčíková, Nadežda Ruttkayová, Zuzana Machavová

V júli a v auguste majú meniny

Miloslav Kontšek, Anna Thomková, Marta Smirnovová, Zuzana Dejčíková, Zuzana Herbrychová, Zuzana Machavová, Zuzana Kováčová, Zuzana Pittnerová, Zuzana Vaváková, Darina Mojšová, Helena Ogureková, Jana Muchová

Priznávame, že Bellamos nebol naša primárna voľba, ale negatívna skúsenosť s pedagógom štátnej základnej školy nás prinútila hľadať prijateľnejšiu alternatívu. Našli sme hneď niekoľko a Bellamos sme navštívili ako prvý. Náš prvý kontakt s pani riaditeľkou a Martuškou Smirnovovou nás ohúrilo natoľko, že sme už ďalej ani nehľadali. A neľutovali sme. Pani učiteľka Martuška bola triednou učiteľkou obidvom našim synom. A obidvaja ju mali, a doteraz majú, naozaj radi. Keď mali prvý raz dovolené privítať Nový rok spolu s dospelými, bola medzi prvými adresátmi ich novoročných gratulácií. Pre mladšieho syna Jakuba bola prvým pedagógom v nultom ročníku Claudia Geryková. Jej príprava Jakuba na bežnú školskú dochádzku bola zázrakom. A ako sa postupne rozširoval zástup pedagógov, ktorí sa venovali našim synom, sme zistili, že podobný prístup nie je výnimkou, ale všeobecným pravidlom a nastavením celej školy. Napriek stavu nášho školstva je veľmi osviežujúce vidieť, že aj v ťažkých podmienkach a rozhodne nedocenení, sú ľudia, ktorí vzdelanie nasledujúcich generácii vnímajú ako poslanie. Ale peniaze pre život sú potrebné, a preto sme bez váhania podporili štrajkujúcich pedagógov aj na súkromnej škole. Náš starší syn úspešne absolvoval štúdium na gymnáziu završené maturitou a „balí“ na vysokú školu. Študovať informačné technológie. Sme si vedomí, že základy boli položené na základnej škole, a preto aj za neho ďakujeme p. učiteľke Debnárovej a p. učiteľovi Krškovi. Vďaka kvalitnej príprave všetkých pedagógov bol aj náš syn Jakub prijatý na gymnázium, tak ako pred 6 rokmi aj náš Martin. Tentokrát na bilingválne štúdium. Predovšetkým vďaka kvalitnej príprave p. učiteľky Vavárovej a Debnárovej, ale aj p. učiteľa Zorkócyho. To znamená, že 30. 6. 2017 sa rozlúčime s Bellamosom, kde naše deti strávili dokopy 15 krásnych rokov. Právom sa cítime ako skalní „bellamosáci“ a sme na to hrdí. A napriek veľkej radosť z úspechov našich detí nás pri myšlienke na „koniec jednej éry“ chytá nostalgia. Bellamos je naozaj výnimočná škola, ktorá robí perfektný prvý dojem. Nie exteriérom, ale veľmi priateľskou a chytľavou atmosférou, ktorá človeka osloví v priebehu pár minút. Nedá sa na takomto malom rozsahu vyjadriť veľkosť vďaky a poďakovať všetkým Pánom Učiteľom, ktorým sme vďační. Preto **ĎAKUJEME BELLAMOS!**

rodičia Šutovskí (rodičia Kubka z 8. S)

Foto: archív rodiny Šutovskej

Celoslovenské testovanie žiakov 9. ročníka ZŠ - Testovanie 9-2017

MATEMATIKA

priemerná percentuálna úspešnosť školy - **60,0%**
celoslovenský priemer - 56,4% **+ 3,6%**

SLOVENSKÝ JAZYK A LITERATÚRA

priemerná percentuálna úspešnosť školy - **68,0%**
celoslovenský priemer - 61,2% **+ 5,8%**

Jazykový kvet 2017 – celoslovenské kolo

Po stopách Márie Terézie

V pondelok 5. 6. 2017 som sa zúčastnil v Turčianskej knižnici v Martine na besede o Márii Terézii. Beseda začala o 16.00 hod. Keď som tam prišiel, stretol som moju pani učiteľku Zuzku Herbrychovú, Jaška a Štěpánka. Pani učiteľka nás pozvala na túto akciu. Pani, ktorá vedela všetko o Márii Terézii, bola oblečená v dobovom kostýme. Druhá pani čítala úryvky z knižiek o Márii Terézii. Dozvedel som sa veľa vecí. Narodila sa v Hofburgu v Rakúsku a tam aj zomrela. Bola prvá žena, ktorá nastúpila na trón. Zaujalo ma hlavne to, že mala 16 detí, 11 dievčat a 5 chlapcov. Starala sa o ne a niektoré jej zomreli, kým žila, dokonca jedno hneď ako sa narodilo. Niektoré deti jej zomreli na kiahne. Zaujímavosťou bolo, že mala veľa sluhov, každé jedno dieťa malo 3 slúžky a 1 sluhu.

Chlapci sa museli viac učiť ako dievčatá. Dievčatá sa učili viac o umení. Keď zomrel jej manžel, nechala si ostriať svoje dlhé husté vlasy, šperky rozdala deťom, garderóbu dvorným dámam. Nosila len občas perly a do konca života chodila v čiernom. Denne navštevovala hrob svojho manžela v krypte kapucínov. Vládla ešte 15 rokov spoločne so synom Jozefom II., ktorý sa po otcovej smrti stal rímsko-nemeckým cisárom. Beseda bola o celom jej živote. Zomrela v roku 1780 a jej manžel zomrel v roku 1765. Bolo to veľmi zaujímavé.

Danko Donko 7. S

Prváci a projekt Ax

Počas celého roka sa prváci stretávali s pani policajtkou Mgr. Jankou Húskovou, v rámci projektu Bezpečné mesto Martin. Projekt mal deti informovať aj vzdelávať v tom, aby sa u detí znížilo riziko stať sa obeťou trestného činu a zároveň ich pripraviť na väčšiu samostatnosť a bezpečnosť na ceste do a zo školy a pokúsiť sa u nich vybudovať niektoré spôsoby bezpečného trávenia voľného času pri hrách a športových aktivitách. O bezpečnosť detí sa staral plyšový pes „AX“, ktorý sa stal ich novým spolužiakom a zároveň i kamarátom. Každý víkend sa Axík presťahoval k jednému zo svojich spolužiakov. Tu dával pozor na dieťa a pomáhal mu, aby sa cítilo bezpečne. Žiaci počas školského roku absolvovali štyri stretnutia: 1. stretnutie bolo venované polícii - Čo robiť, keď sa stratím; 2. stretnutie bolo o bezpečnom hraní sa doma a na ulici; 3. stretnutie sa venovalo zvieratám - Aj zvieratá môžu ublížiť a 4. stretnutie patrilo - Dopravnej výchove. Pes Ax sa bude starať o vašu bezpečnosť aj počas letných prázdnin. O zážitkoch s Axom sa viac dočítate v septembrovom čísle časopisu.

Projekt „Paradajky“

Prvák Matejko Zvoda vymyslel pre spolužiakov projekt o paradajkách. Bol to super projekt. Najprv sme zasadili semiačka paradajok, potom nám vyrástli paradajky. Trikrát sme ich presadili, aby mali dostatok živín. Spoločne sme sa o ne starali. Ďakujeme, Matejko!

žiaci z 1. S

Milí bellamosáci!

Ďalší náš spoločný školský rok je na konci a ja vám opäť môžem popriať krásne leto. Snažili sme sa desať mesiacov usilovne pracovať, aby letný čas bol pre nás zaslúženou odmenou. Spôsob oddychu a relaxu môže pre každého z nás znamenať niečo iné, avšak cieľom je vždy načerpanie nových síl a získanie novej energie. ☺ Každý z nás má svoju predstavu o lete, či už deti alebo dospelí. Veľmi zaujímavu ju vedľa podávať aj naše deti. Pýtate sa ich, čo by chceli robiť, akú majú predstavu o lete? Niekedy to dokážu vyjadriť aj výstižnou kresbou alebo rozprávaním a poviem vám, že ich predstavy naozaj stoja za to! V každom prípade, chvíle voľna a oddychu by mali byť naplnené niečím, čo nás urobí skutočne šťastnými. Ako chceme tráviť naše voľné dni? Či už máme na pláne dovolenky, návštevy priateľov a príbuzných alebo tábory, je dôležité, aby tento čas voľna bol pre nás obohacujúci. Letné prázdniny sú síce na oddych, ale je fajn, ak aj tento čas využívame na získavanie nových informácií. Zapojme do našich letných zážitkov poznávacie výlety, pri ktorých prevetráme našu zvedavosť. Počas voľných dní je mozog pozorný a bdely, keď zmyslami poznáva nové veci. Je dobré obnoviť v sebe detskú zvedavosť a človek sa prestane nudiť. Skúsme prekračovať svoju komfortnú zónu, aktivizovať mozog a skúšať nové veci. Nedávajme priestor na nudu! Urobme si aj z bežného dňa zážitok a dajme si predsavzatie, že sa naučíme nejakú novú informáciu. Dni plynú rýchlo. Keď si stanovíte nové vízie, vaše dni sa naplnia novou energiou. Urobme si aj z bežných činností príležitosť na nový „infozážitok“, napr. zážitky v kuchyni s deťmi sú niekedy naozaj dlhotrvajúcim milým momentom v detských hlávkach. Kto z nás nevaril, nepiekol so starou mamou alebo neurobil nejaký „kuchynský problém“ akoby ani nebol na prázdninách u starej mamy. ☺ Podobne u chlapcov „garážové nehody“. Takto nejakto spomínam na svoje prázdniny ja. Ponúkam vám pár milých ukážok, ako sa tešia na prázdniny naši najmladší. ☺ Presvedčte sa aj sami, že naši žiaci naozaj nepotrebujú len mobily a tablety. Najkrajším zážitkom je pre nich náš čas... Prajem vám leto plné zážitkov a príjemných chvíľ s našimi najbližšími. Nech si aj z bežných činností vieme urobiť dobrodružstvo a nech nám každý deň prinesie radosť. Krásne slnečné dni plné zážitkov vám praje

špeciálna pedagogička Mgr. Darina Mojšová

Lucka Spišáková, 3. S

So if you know me, you probably know I am not good at sports. I try my best, but I always fail. I can't run fast. I can't play volleyball. I can't do gymnastics. One day, that changed. So it was Monday, right after 4th class and we had PE. I wasn't super excited. The teacher told me she had a surprise for us in PE. I got dressed and walked outside onto the running tracks behind school. Me and my girls were quiet excited about the surprise. We were also a little scared too. Once we got there we all stood still. We literally froze. Beside our gym teacher was a boy. He was a year older than us. We all noticed him in the school magazine last week. He was the best runner in the city. After a few minutes of overthinking we came up to the teacher. The teacher said that since we are all bad at sports we have got a trainer. I was super nervous. I knew I was the only person bad at sports. At first we had a few races to see how bad / good we were doing. After that our teacher had to go pee. So it was just us 4 girls and one boy. We introduced ourselves and got to know each other better. There was my besties: Zoe, Summer and Amy. The boys name was Jacob Parker. He was 14 years old. Just a year older than me and he was an athlete. When the teacher got back... She discussed something with Jacob. I was really worried. When they got back, the teacher explained our next few steps. She said everyone did an amazing job except me... Jacob had to be with me for the rest of class and help me out when I need it. Jacob came up to me and said „We can do this together, just don't give up...“ those words were stuck in my head forever. I knew it. After PE, everyone went to get changed but Jacob stopped me. He offered me weekend training sessions with him. I obviously said yes. We exchanged numbers and made a date for our first training. That night I didn't sleep. I was thinking about Jacob. Saturday came super fast. It was 10:00 and I was just done getting ready to step out the door. The doorbell rang. I went out. It was Jacob. He said his brother will drive us to the running tracks. I was excited. He was really sweet in the car. He explained everything we were going to do today. This Saturday was for running. All lesson we trained together. He never left me to do something on my own. We always did it together. At the end of the lesson, he gave me a test. I would get a hug if I ran a 60m in less than 10 seconds. I was overwhelmed. That was the kind of motivation I needed. I got ready to start. I ran as fast as I could. I was speeding. At the end of the tracks Jacob stood there. He had a stopwatch in his hand and with a huge smile said I had ran a 60 m in 7 seconds. I was very happy. I got the hug that he promised. Then we just laid in the grass in the shade for about an hour. We were just talking and laughing and getting closer. Then it was time to go home. His brother picked us up and drove me home. It was an amazing day. The following Saturday he taught me how to throw a cricket ball far. He showed me how to do it. Then he handed me the ball and held my hand tightly. He threw the ball out of my hand it was flying trough the whole field. We did this a few times in a row and then he let go of my hand and let me do it myself. I actually threw the ball quiet far. Then came his motivation thingy. Every Saturday it got better. This time, if I threw the ball exactly 50 m he would kiss me on the forehead. I threw the ball a far as I could. It landed exactly on the 50m mark. He hugged me super tight and then kissed my forehead. It was like a flood of joy going though my body. We had trainings every Saturday for about another month. I could tell I was getting better at sports. All that was from Jacob, his mini motivations at the end of class were the best... You can achieve anything if you want to. Try your best. Remember NEVER ever give up... Have an amazing summer! See you in September. And don't forget to have FUN!!!

Emka Dawelbeitová, 7. S

Týždeň s Online živou knižnicou

Živé knihy sú ľudia ako my. Mnohé z nich kráčajú životom s určitými prekážkami v spoločnosti. Ľudia v Online živej knižnici našli odvahu rozpovedať svoj príbeh a podeliť sa o neho s ostatnými. Tým, že ich spoznáte aj vy, sa môžeme spoločne zamyslieť a hľadať riešenia, ako začať spolu hovoriť a zastaviť poukazovanie na rozdiely a predsudky medzi nami. V čase od 15. mája do 22. mája prebiehal Týždeň s Online živou knižnicou. Bellamosáci z 5. - 7. ročníka sa doň s chuťou zapojili. A záver? Nikdy sa nevzdávajú. A myslí pozitívne.

pani učiteľka Zuzka Herbrychová

Fyzikálne pokusy

Naši bellamosáci majú naozaj častokrát netradičné vyučovanie. Opäť sa mali možnosť priučiť sa fyzike prostredníctvom interaktívnych fyzikálnych pokusov. Zopakovali si tak nielen to, čo sa na hodinách fyziky naučili, ale zistili i nové zaujímavé veci. Pretože fyzika je všade okolo nás. Kubko Šutovský – ôsmak (na fotografii) si vyskúšal na vlastnej koži jeden z fyzikálnych pokusov.

Sférické kino

V posledný májový pondelok nám v telocvični pripravili premietanie v takzvanom „Sférickom kine“. Je to kupola potiahnutá plachtou s priemerom 5 metrov, v ktorej možno sledovať obraz premietaný po celom obvode. Premietali polhodinový film o živote vo vesmíre. Deckám z druhého stupňa sa to veľmi páčilo.

Danko Droppa, 7. S

Zažili sme...

6

Výlet na Sklabinský hrad

Spolu s tretiakmi sme boli na výlete na Sklabinskom hrade. Bola to celkom krátka exkurzia, ale riadna makačka, pretože na hrad to bolo hore kopcom. Keď sme vyšli hore, tak sme stretli uja, ktorý býval pri hrade. Išli sme s ním do múzea archeológie. Boli tam všelijaké rozbité kúsky hrncov, pohárov, váz a dlaždíc. Počasie bolo slnečné.

Lucka Spišáková, 3. S

Výlet do Košíc

V utorok, 30. 5. 2017 sme sa štvrtáci, piatáci, ôsmaci a deviatak Adam Klčo vybrali spolu s pani učiteľkami Martuškou Smirnovovou, Majkou Debnárovou a Vierkou Mitířovou na exkurziu do Košíc. Najprv sme išli do štólne Jozef, kde je veľká opálová výzdoba. Kedysi sa tam aj ťažilo. Ale teraz je to už iba prístupné pre obyčajných ľudí. Po tomto sme išli do Botanickej záhrady, kde bola výstava zaujímavých motýľov, taktiež sme si tu pozreli ich stále výstavy tropických rastlín, kaktusov a citrusov. Na exkurzii sa nám veľmi páčilo, lebo sme videli krásne opály a ešte krajšie motýle, ktoré sa len tak nedajú vidieť.

Matej Imriš, 8. S

Beseda o Indii

6. 6. 2017 sa šiestaci a siedmci stretli s nomádom Miškom Strakom, ktorý všetkým pútavo porozprával o svojej ceste do Indie a Nepálu. Beseda bola veľmi zaujímavá, Miškovo rozprávanie bolo veľmi pútavé a doplnené autentickými fotografiami.

15

Sladká matematika

Sladká matematika or matika bellamosákov

Správna odpoveď na úlohu z predchádzajúceho kola je:

V dedine je 21 Ťudí a cena ovce je 150 jüanov. Správne príklad vypočítali, a teda úspešní riešitelia sú:

Adam Klčo 9. S a Lili Kováčová 7. SA

Blahoželáme im a samozrejme zaslúžene aj sladko odmeňujeme!

PodĎakovanie.

Srdečne ďakujem žiakom, ktorí si našli čas pre Sladkú matematiku, potrápili svoje mozočky a tak pre seba urobili niečo navyše. Dvakrát dostali odmenu. Prvýkrát, keď sa zdokonalili v matematike a druhá odmena bola sladká - v podobe čokoládky.

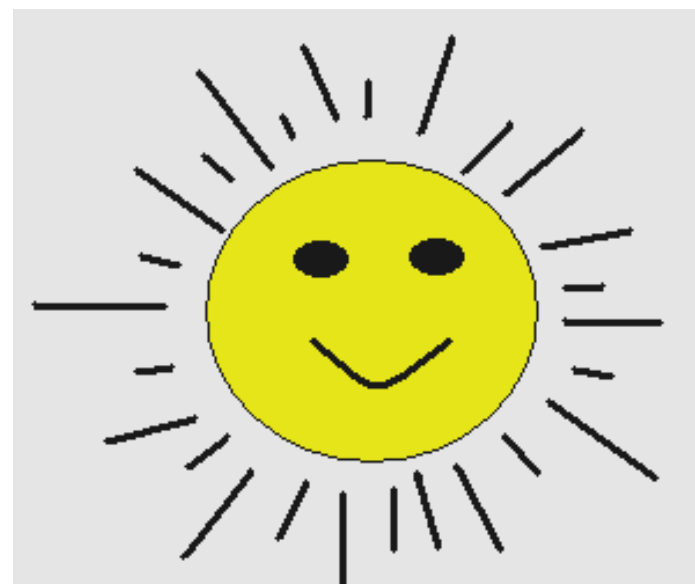
Úspešní riešitelia boli:

Marek Képeš - 8. S, Daniel Droppa - 7. S, Jakubko Jadlovský - 1. SA, Tomáš Kudera - 4. S, Matúš Miazdra - 4. S, Peter Kamien - 5. S, Richard Smolka - 5. S, Lukáš Hromada - 7. S, Martin Horváth - 4. S, Daniel Donko - 7. S, Lukáš Merchant - 8. S, Matej Zvoda - 1. S, Sebastián Fúčela - 4. S, Patrick Larsen - 5. S, Mia Lechanová - 5. S, Emka Dawelbeitová - 7. S, Matej Imriš - 8. S, Adam Klčo - 9. S a Lili Kováčová - 7. SA.

Teším sa na spoluprácu aj v ďalšom školskom roku a dovtedy:

Krásne a šťastné prázdniny!

Učka matikárka Majka Debnárová!

6. Naučil sa Váš syn písať aj po čínsky? Je to ťažké?

Prvé týždne po príchode sa v škole sústredili hlavne na Paťovu angličtinu. Deti, ktoré anglicky nehovoria, alebo hovoria len veľmi málo, majú najskôr individuálne hodiny s učiteľkou angličtiny. Tieto hodiny sú každý deň v čase, keď ostatné deti majú mandarínštinu (čínštinu). Po dosiahnutí požadovanej úrovne angličtiny a zvládnutí externého testu začal aj Paťo chodiť na čínštinu. Pretože ide o medzinárodnú školu, kde deti neustále prichádzajú a odchádzajú, na čínštine boli aj v rámci ročníka rozdelení do viacerých skupín od úplných začiatok až po pokročilých. Paťo mal pracovný zošit podobný tomu, aké majú u nás prváci. Začínali s jednoduchými znakmi pre čísla od 1 do 10 a postupne pridávali ďalšie znaky. Každý znak predstavuje slabiku. Paťovi písanie aj hovorenie išlo celkom dobre, ale priznám sa, že ja ani manžel sme sa toho veľa nenaučili.

7. Čo Vás na Číne najviac očarilo, čo vo Vás zanechalo najhlbšie stopy v srdci?

Čína je pre nás, ako Európanov, veľmi exotická krajina. Ľudia, zvyky, kultúra, jedlo, písmo, jazyk, doprava... všetko je iné a fascinujúce. Je to krajina s úžasnou históriou, je tu veľa rôznych pamiatok, kláštorov, ktoré si môžete ísť pozrieť, veľa parkov s krásnou zelenou. V Číne máte zrazu pocit, že ste sa ocitli úplne na inej planéte, ktorú máte možnosť poznávať. Po čase si zvyknete aj na to, že najväčšou zaujímavosťou v obchode alebo v múzeu ste práve Vy, lebo máte bielu pokožku a svetlé oči a všetci sa s Vami chcú vyfotiť.

8. Čo by ste odkázali čitateľom Zvončeka?

Ja by som sa rada na tomto mieste poďakovala pani riaditeľke a pani učiteľkám, hlavne Ivonke Guráňovej, Majke Debnárovej a Zuzke Herbrychovej za to, ako nás počas celého pobytu podporovali a ochotne nám posielali domáce úlohy a konzultovali prebrané učivo. Aj vďaka ich podpore sa Paťo po ročnej dobrodružnej ceste mohol opäť zaradiť späť do BellAmosu ☺.

Patrick Larsen s maminou Beátou

Foto: archív rodiny Larsenovej

Súčasťou bolo aj múzeum kostier, starých hrncov a písomné pamiatky. Výlet sa nám veľmi páčil.

Kajka Macaláková a Mat'ko Remenár, 7. S

Výlet na Oravu

Spolu s tretiakmi a druhákmi sme boli na Oravskom hrade a na rieke Orava. Keď sme prišli autobusom na hrad, bol nad nami veľmi vysoko. K bráne Oravského hradu sa išlo moc do kopca, potom sme tam čakali pol hodinu a prišiel po nás sprievodca. Prvá zastávka bola hneď padací most. Bolo tam ešte hore okienko, z ktorého liali na nepriateľov horúce tekutiny (napr. horúcu smolu, horúcu vodu a veľa iných tekutín). Sprievodca nám povedal aj pravidlá a jedno z nich bolo, že si dnu v hrade nemôžeme fotiť. Vonku áno. Na tom hrade sa natáčalo aj niekoľko rozprávok.

Jedna bola o upírovi. On úplne vyzeral ako ten upír. Stačilo len nalepiť nechty, zuby a trochu prepudrovať tvár a bol hotový. Jemu z tej jeho kariéry úplne preskočilo. Raz pohrýzol kameramana, začal spať v truhle a potom zmizol bez stôp. O tomto ten film nebol, ale bola to skutočnosť. To aspoň takto hovoril sprievodca. Na konci prechádzky po hrade nám oznámil, že sme prešli 660 schodov. Potom sme sa plavili po priehrade Orava. Najprv sme boli na dolnom poschodí a cestou späť na hornom. Zastavili sme sa na ostrove a na tom ostrove bola socha Antona Bernoláka a kostol, v ktorom boli minisošky. Všetky som si odfotovala. Na konci nám pani učiteľky dovolili kúpiť si zmrzlinu. Na výlete bolo super!

Lucka Spišáková, 3. S

Autorky fotografií:

Havránok (Mgr. Zuzana Herbrychová), Orava (Mgr. Zuzana Kováčová)

Festival of English language (Slávnosť anglického jazyka)

Školské kolo

Takýto názov nesie recitačná súťaž v poézii a próze v anglickom jazyku na 1. stupni v našej škole. Do školského kola postúpili víťazi triednych kôl. Teda deti na jazyk nadané, veľmi húževnaté, ale hlavne výborní recitátori. V utorok 23. 5. 2017 si pomerali sily títo žiaci: Z 3.S to boli **Lucka Spišáková, Barborka Kalabová, asmínka Užáková** a **Jonáško Podhradský**. Z 3.SA to boli **Miško Mitíľ, Gregorko Zorkócy, Olinko Ďubák, Paulínka Hamžíková a Lenka Vicenová**. Zo 4. S to boli **Dianka Berchik, Mia Dobáková, Šimonko Filo, Davidko Hládek, Šimonko Klčo, Danielko Lepot, Stelka Malková, Zuzka Moricová, Laura Pokrievková, Rebeka Vyletelová**.

Netradičná porota - naši druhostupniari – **Emka Dawelbeitová, Rebeka Dorková, Janko Stehlík a Lukáš Merchant - s p. učiteľom Adamom Zorkócyom** – učiteľom ANJ na II. stupni, rozhodovali veľmi dôsledne. Bolo to pre nich ťažké... no deti veľmi pochválili. Výnimočnosťou pre našich maličkých recitátorov bolo to, že najprv im zarecitovali víťazky celoslovenského kola. **Emka Dawelbeitová** predniesla svoje vlastné dielko *The math of life* (**1. miesto**) a **Rebeka Dorková** od Shakespeare *As you like it* (**2. miesto**). Obe boli veľkým obohatením. A dopadlo to takto:

POÉZIA

- 1.miesto - Danielko Lepot, 4. S
- 2.miesto - Lala Pokrievková, 4. S
- 3.miesto - Davidko Hládek, 4. S

PRÓZA

- 1.miesto - Jonáško Podhradský, 3. SA
- 2.miesto - Rebeka Vyletelová, Zuzka Moricová, 4. S
- 3.miesto - Yasmínka Užáková, 3.S
- 3.miesto - Barborka Kalabová, 3. S

Deti boli odmenené anglickým diplomom, knihou a malou vecnou cenou. Všetky deti dostali záložku, pexeso a sladkosť.

Helka Ogureková, učiteľka anglického jazyka na 1. stupni

Školský rok je rozdelený na 3 časti - trimestre. Na konci každého trimestra dostanú deti hodnotenie, ktoré je tak isto ako v BellAmose kombináciou známky a slovného hodnotenia. Dôraz sa nekladie na samotnú známku, skôr na pokrok, ktorý dieťa urobilo. Dvakrát ročne píše deti externé MAP testy (niečo ako naše monitory) z angličtiny a matematiky, kde sa tiež porovnáva pokrok, ktorý dieťa dosiahlo v porovnaní s predchádzajúcim obdobím a tiež sa porovnáva úspešnosť detí medzi rôznymi školami. Domáce úlohy dostávajú deti vždy na 1 týždeň dopredu. Sú hlavne z angličtiny, matematiky a UOI (Unit of inquiry - spojenie geografie, biológie a sociológie). Deti často pracujú na rôznych projektoch, buď individuálne alebo po skupinkách. Pre Pat'a bola najväčšou výzvou práve práca v skupinách, prišlo mu to veľmi zvláštne, že učiteľ vlastne akoby neučí ☺, veľa informácií si musia deti vyhľadávať samé. Pri práci v skupinkách a následnom hodnotení mal pocit, že to hodnotenie nie je objektívne, pretože nie všetky deti sa do práce v skupine zapájali rovnakým dielom. V škole sa mu najviac páčili prestávky ☺. Deti môžu ísť vonku a zahrať si rôzne loptové hry. Tradičné čínske školstvo je zamerané na memorovanie veľkého množstva informácií, vzhľadom na obrovskú konkurenciu sú deti tlačené do čo najlepších výkonov, školu končia často až po 17-tej hodine, v niektorých školách sa vyučuje aj v sobotu.

5. Ako je to v Číne s internetom? Počuli sme, že čínske deti nemajú možnosť navštevovať také komunikačné internetové portály ako naše slovenské deti, napríklad Facebook. Je to pravda?

Čína je socialistickou krajinou, má cenzurované médiá aj internet, ľudia majú obmedzený prístup k informáciám. Facebook, Google, Twitter, Youtube, ale napr. ani Gmail nie sú prístupné. Sú zakázané a kvôli Big Chinese Firewallu nie je možné sa na ne bežným spôsobom dostať. Čína má vlastné verzie, RenRen miesto Facebooku, BaiDu alebo Bing miesto Google a Youku miesto Youtube. Cudzinci tieto obmedzenia obchádzajú za pomoci platených VPN služieb (Virtuálna privátna sieť), čo je zjednodušene povedané maskovanie, šifrované spojenie na vzdialený server, ktorý vám potom umožní pripojenie sa na vaše obľúbené stránky. Veľký čínsky firewall však neustále na tieto VPN "poľuje", takže sa môže stať, že služba na určitý čas alebo natrvalo vypadne. Tieto VPN služby je potrebné stiahnuť si už pred príchodom do Číny, po príchode to už väčšinou nie je možné. Napriek všetkým obmedzeniam máte v Číne pocit, že ľudia sú neustále na internete a pozerajú videá, príp. chatujú. Všetci, a to myslím naozaj všetci, ľudia na ulici, v obchode alebo v autobuse neustále niečo ťukajú do svojich mobilov. Neodradí ich ani dážď, v tom prípade majú v jednej ruke dáždnik a v druhej mobil ☺.

BellAmosák Pat' o Larsen z 5. S triedy strávil istý čas v Číne, z ktorej sa opäť vrátil k nám, do Martina, do BellAmosu. My sme boli zvedaví nielen na krajinu, zvyky, tradície, ale aj na to, ako sa mu tam páčilo. Oslovili sme preto i jeho mamínu a získali sme pre všetkých čitateľov zaujímavé informácie.

1. Dostali ste sa do Číny. V ktorom meste ste žili?

Žili sme v meste Xiamen, na juhovýchodnom pobreží Číny. Je to mesto, ktoré má približne 3,5 mil. obyvateľov.

2. Aká je Čína krajina? Čo je pre ňu typické?

Čína je obrovská krajina s obrovským množstvom ľudí ☺. Je to pre nás veľmi exotická krajina s úplne odlišnou kultúrou. Typické pre ľudí je neustále usmievanie sa. Pre cudzincov je veľmi náročné „zaradiť“ sa do bežného života Číňanov, pretože sú voči cudzincom pomerne uzavretí. Jazyková bariéra je tiež veľkou prekážkou, trvá veľmi dlho zvládnuť aspoň základy mandarínštiny a samotní Číňania nehovoria takmer vôbec po anglicky.

3. Ako to bolo s kuchyňou? Nemali ste problém sa stravovať? Čo je typickým čínskym jedlom?

V Xiamene je množstvo veľkých i malých reštaurácií a stánkov s jedlom, ktoré sa nachádzajú takmer na každej ulici. Ráno a poobede je možné kúpiť si jedlo aj na frekventovaných križovatkách alebo pri zastávkach MHD. Typickým jedlom je ryža a polievky (cup noodles). Veľmi obľúbené sú aj „knedlíčky“, plnené mäsom alebo zeleninou. Sú podobné ako naše parené buchty. Vzhľadom na iné hygienické štandardy nie je pre cudzincov jednoduché stravovať sa takto „na ulici“, môže to spôsobiť vážne žalúdočné problémy. My sme sa stravovali väčšinou doma, niekedy sme si zašli do reštaurácie v hoteli alebo na pizzu. Ostatní cudzinci vám vždy vedia odporučiť, kde sa dá dobre a bezpečne najesť. Zháňanie potravín je niekedy dobrodružstvo. To, čo my považujeme za bežné potraviny (napr. aj maslo, špagety, šunka...), sú pre nich exotické potraviny z dovozu. V každom väčšom supermarkete (napr. Tesco, Carrefour) ale nájdete oddelenia, označené „IMPORT“. Cudzincom sa najľahšie nakupuje v Metre, kde je najväčší výber „západných“ potravín. Najväčšou výzvou pre nás bol určite chlieb. Pekáreň je skoro na každom rohu, ale majú väčšinou len sladký toastový chlieb, ktorý chutí skôr ako koláče. Takže sme sa museli naučiť piecť si chlieb aj žemle samy. Vďaka youtube videám sa aj toto dá zvládnuť ☺.

4. Váš syn Pat' o navštevoval v Číne aj školu. Aké je podľa Vás čínske školstvo? Čo z neho by ste zaviedli na Slovensko? Ako prebiehal klasický školský deň žiaka?

Pat' o chodil do medzinárodnej školy - Xiamen International School, je to americká súkromná škola. Do školy chodia deti od 4 do 18 rokov. Deti cestujú do školy školskými autobusmi. Škola začína o 8. 30 hod a končí o 16. 30 hod. Do tejto doby sú v niektoré dni zahrnuté aj mimoškolské aktivity (krúžky), ktoré sú pre deti povinné, musia si vybrať vždy 2 z ponuky. V triedach je max. 25 detí, približne 90% detí bolo čínskych, zvyšok boli rôzne národnosti z celého sveta, najviac bolo detí z Južnej Kórei, Indie, Holandska. Pat' o bol v triede, kde bolo 15 detí. Deti väčšinou pracujú v skupinkách, podľa zadanej úlohy a potom si vymieňajú zistené informácie. Učiteľ je v triede skôr v pozícii sprievodcu. Veľký dôraz sa kladie na schopnosť získavania informácií a porozumenie textu. Deti často využívajú školskú knižnicu.

Vo štvrtok 8. 6. 2017 štvrtáci a piatáci objavovali - zúčastnili sa podujatia Z môjho objaviteľského denníka, ktoré sa konalo v rámci Slovesnej jari. Stretli sa so spisovateľkou Z. Šinkovicovou a spisovateľom Š. Nižňanským, nakukli do zákulisia tvorby kníh, podozvedali sa čo-to o myšiach či záhoráckych permoníoch... A čo bolo naj? Štyria naši bellamosáci sa dostali do osemčlenného finále súťaže o Majstra spisovateľa a Majstra ilustrátora - Patrick písal o tom, ako sa dá vidieť svet inak a Jaško, Laura a Šimon ilustrovali úryvok z knihy... A za odmenu si odniesli krásne knihy. Tešíme sa spolu s nimi!

Z môjho cestovateľského denníka (príbeh o tom, čo zaujímavé som objavil) Svet za viečkami

Niekedy v marci som sedel v aute a nudil som sa. Zatvoril som oči a otočil tvár do slnka. Objavil som, že vidím cez moje očné viečka. Samozrejme, videl som len farbu, a nie celé okolie. Videl som oranžovú farbu. Otvoril som ich a pozrel sa naspäť na sedadlo. Znovu som ich zatvoril, videl som čiernu farbu. Obrátil som sa k mame.

„Mami, vidím so zatvorenými očami!“

„Naozaj? A čo vidíš?“ chcela vedieť mama.

„Farby,“ odvetil som. „Keď sa pozriem do slnka, vidím oranžovú. Keď sa pozriem na sedadlo, vidím čiernu.“

„Zaujímavé? Je to ako pozerat' sa cez kaleidoskop?“ zaujímala sa mama.

„Nie. Vždy vidím len jednu farbu,“ vysvetľoval som jej.

Skúšal som to stále dookola. Pozrel som sa na pole, videl som zelenú.. Pozrel som sa na rieku, videl som modrú.

Cesta mi rýchlo ubiehala. Z okna auta je možné pozorovať tak veľa vecí!

Len škoda, že sa mama so mnou nemohla hrať. Asi by sme skončili v strome..

A ja som tak veľmi chcel pokračovať v objavovaní.

Patrick Larsen, 5. ročník

Na známosť sa všetkým dáva...

A bol tu opäť ten deň - 8. jún 2017 - Pasovanie prvákov za rytierov kráľa Abecedára krajiny Abecedeland a Deň budúcich prváčikov. Múzeum slovenskej dediny – Skanzen otvoril svoje brány pre našich prvákov, aby mohli byť pasovaní za rytierov kráľa Abecedára.

Slnčné počasie nás všetkých privítalo s otvorenou náručou. Posledné úpravy, príprava stanovísk a nadšené deti, ktoré sa už schádzali pri dome Perinbaby – Vyšný Kubín - v oblekoch pázat. Bubeník Samko oznámil vážnu novinu. Zaprial všetkým, aby sa im v Skanzene páčilo a dobre sa zabávali. A všetci ho vzali za slovo. Veď úvod sa deťom perfektne vydaril. Nacvičovanie bolo náročné, ale oplátilo sa.

Pázatá vstúpili do deja školy, aby roztočili pomyselné hodiny, čiže školotoč. Po privítaní pani riaditeľkou pokračovalo slávnostné privítanie kráľom Abecedárom. Jeho príchod v spoločnosti pani učiteľiek Ivonky, Zuzky a Alenky podfarbila, okrem fanfár a piesne jeho veličenstva, aj vŕzgajúca brána, ktorá nám pripomenula atmosféru starého hradu. Navštívila nás aj víla Abeceda a potešila nás svojou pesničkou. Stala sa súčasťou našej rytierskej cesty.

Deti oboznámili prítomných, s akými kráľovskými umeniami sa museli v škole popasovať, aby mohli byť pasovaní. Krasočítanie, krasopísanie, kráľovské počty, kráľovská veda, reč anglická, hudba a spev, ale to najhlavnejšie bolo rytierske správanie.

Kráľ už nedočkavo očakával, kedy sa jeho pázatá podujmú plniť rytierske úlohy. Predtým však potvrdili prvácke pani učiteľky, že prváci sa veľmi snažili, naozaj pracovali perfektne a všetky korunky si čestne zaslúžili.

Písmenkový klobúk mal plné ruky práce, aby rozdelil prváčikov do družín podľa farby. Pri rozdeľovaní kapitán dostal vlajku, mapku cesty, po ktorej sa malo družstvo pohybovať a plniť jednotlivé skúšky. Okrem mapky dostal ešte mešec, kde družina zbierala groše, ktoré dostali za správne splnenie úloh.

Všetci boli pripravení a kráľ otvoril kráľovské hry, v ktorých prváci skladali skúšky udatných skutkov. Boli to skúšky: z obratnosti, šikovnosti, v cudzom jazyku, v zručnosti v bystroti, vo vytrvalosti, z poznania, z trpezlivosti a na záver z logiky. A tak sa prváčikovia potrápili pri skladaní indícií, strieľaní z luku, zapletaní konského chvosta, či zatĺkaní podkovičiek pre ich tátoša a iných dôležitých činnostiach.

Všetky skúšky sa našim prvákom podarilo zložiť, a tak sa už mohli pripraviť na to najdôležitejšie. Pasovanie. Pred samotnou slávnosťou ešte odovzdali kráľovi mapky so splnenými a potvrdenými úlohami a prečítali jednotlivé heslá rytierskeho kódexu, ktoré skladali v rámci jednej z úloh. Prekvapením pre našich šikovníkov bola ukážka súboja.

Fanfáry a kráľovský sprievod sa presunul do pasovacej sály – našej vozárne. Ozval sa spoločný kráľovský sľub. Ten naše pázatá opakovali po rytierovi:

„Ja, kráľovský rytier, pred Vami druhovia moji sľubujem...”

A neskôr od rytiera a kráľa Abecedára...

„...bol si pasovaný za rytiera kráľa Abecedára z krajiny Abecedeland.”

Na pamiatku si deti odnášali pasovací dekrét a drevený medailón, ktoré im budú pripomínať tento deň.

To nadšenie v tvárach nových rytierov stálo za tú námahu počas roka. Celá táto slávnosť sa blížila k záveru. Ešte odovzdať budúcim prvákom čarovný klobúk a nafotiť spoločné foto ako spomienku na dnešný deň a hotovo. Bubon zaznel v tento deň naposledy: Na známosť sa dáva, že pozývame všetkých rytierov na slávnostnú hostinu. Ako odmenu za ich snahu.

A čo na záver? Ostáva sa nám poďakovať všetkým, ktorí nám v tento deň pomohli. Pani riaditeľke, učiteľkám, učiteľom a priateľom zo školy, dievčencom a chlapcom, ktorí zobrali svoju úlohu vážne a na svoje stanoviská sa pripravovali. Rodičom, ktorí sa postarali o občerstvenie. Ako aj našim hosťom – rytierom zo šermiarskej skupiny Bojník a víle Abecede – Veronike. Ďakujeme za príjemne strávený deň. Verím, že aj vám sa nadhlo zapísal do srdiečok.

prvácke pani učiteľky Ivonka Guráňová a Zuzka Dejčíková

Autorka fotografie: Mgr. Anna Thomková